

PHATS | CAMPS

valencià pensa obrir una nova borsa de treball i fer itinerar els professors seleccionats. Hi haurà mestres que evocaran els metges de poble, rodant per diversos centres cada setmana amb el llibre sota el braç.

Fet i fet, no hi ha manuals en anglès, i la Conselleria n'ha encomanat un als seus tècnics, que l'enllestiran d'ací a poc i el posaran a disposició gratuïta de les editorials que vulguen distribuir-lo.

Diversos col·legis es neguen en redó a impartir Educació per a la Ciutadania en anglès. El conseller valencià Alejandro Font de Mora els avisa que, en aquest cas, "s'hauran d'atènyer a les conseqüències de no complir la llei." Tot just allò de què el govern espanyol acusa el Consell: l'executiu de José Luis Rodríguez Zapatero ha recorregut davant el Tribunal Constitucional la llei valenciana que facilita la no-assistència a classe, ja que "incompleix la LOE." Una mesura que no fa tremolar el pols de Camps i els seus: Font de Mora ha parlat, fins i tot, de suspensió de sou per a tots aquells que boicotegen les directrius del Consell, i durant la passada campanya electoral va referir-se al català –la llengua en què molts volen rebre l'ensenyament d'aquesta i més matèries– com a "idioma estranger".

A més, als plans d'estudis d'ESO al País Valencià augmenten les hores de religió dins l'horari lectiu: dues a primer, dues a segon –una més que fins

ara–, una a tercer i una altra a quart–, en detriment de la tecnologia i la filosofia. La demanda de retallar l'ensenyament religiós i de començar a situar-lo fora del currículum oficial –com insta la LOE– no sols no ha tingut ressò, sinó que ha estat un bumerang.

María José Temporal, vicepresidenta de Valencia Educa en Libertad (AVEN), plataforma que aplega molts dels pares i mares d'objectors de l'assignatura, troba "un mal menor" les mesures preses pel govern de Camps: "Al final, potser acceptarem la proposta dels tres treballs –diu–, la intenció és que els nostres fills no entren a classe." Temporal opina que la matèria imposa el "constructivisme", té un "relativisme subjacent" i fomenta el "positivisme jurídic" en matèries com "la teoria de gènere, la mort, l'avortament o l'afirmació que tot allò legal és bo." AVEN acata "la majoria de continguts de l'assignatura", però troba que "no s'ha d'avaluar l'actitud de cada alumne al respecte"; l'associació també saluda que "el Consell haja rebaixat els continguts."

Mentrestant, els alumnes d'onze col·legis públics de Castelló de la Plana, Llíria, València, Alacant, Santa Pola i Torrevella tornaran a les aules vestits de manera idèntica: la Conselleria engega el setembre un pla que reinstaura l'uniforme escolar. Una norma no tan nova com Educació per a la Ciutadania.

La imatge zenital de València que s'emetrà amb motiu del gran premi de Fórmula 1, el proper 24 d'agost, inclourà la Ciutat de les Arts i les Ciències de Santiago Calatrava, emblema de la ciutat moderna. A tocar seu, i encara més a prop del circuit urbà, hi ha en marxa una obra faraònica no menys innovadora: la parròquia santuari dels Beats Màrtirs Valencians, popularment coneguda com "l'església dels màrtirs del 36". L'any vinent, durant el gran premi valencià, la imatge zenital segurament oferirà el mausoleu al complet, aixecat del tot i decorat amb el trencadís que caracteritza l'obra de Calatrava.

Ni la ubicació –plenament turística– ni l'objecte de l'homenatge –els morts d'un dels dos bàndols que van enfrontar-se en la Guerra Civil Espanyola– no són, en absolut, casuals. És el llegat de monsenyor García-Gasco, la seua postrera aportació a l'Església valenciana. Un projecte molt personal que, a punt de ser substituït, segurament no arribarà a inaugurar, però que en qualsevol cas sempre durà la seua petjada. La seua i la de Rita Barberà, perquè l'ajuntament no ha posat traves a la cessió d'una de les antigues naus de formigó que ocupà l'empresa Cross, per fer-hi la parròquia.

Des del 2006 que l'empresa Lubasa –la principal constructora de les comarques castellonenques– és l'encarregada de crear aquest gran centre espiritual. Si ens atenim als plànols, l'església en qüestió ocuparà 3.300 metres quadrats, i a l'interior hi cabran 847 persones assegudes. Unes xifres només comparables amb la Seu de la ciutat. El conjunt serà coronat per un campanar de 28 metres d'altura, que allotjarà vuit campanes. A més, hi haurà una capella per al culte diari amb capacitat per a dues-centes persones, i una sala d'actes adjacent on també podran aplegar-se dos centenars de fidels. Aires de grandesa, doncs, per al que hom anomena "el Valle de los Caídos valencià".

Beatificacions a dojo. El temple en record dels màrtirs del 36 estarà presidit per dues figures molt arrelades a l'imaginari religiós valencià, la mare de Déu dels Desemparats i sant Vicent Màrtir, però no estaran a soles.

Adam contra Eva

La primera església en record dels morts de la guerra civil espanyola s'aixeca a València. És un projecte personal de l'arquebisbe García-Gasco. Tan personal, de fet, que només homenatja els caiguts "víctimes de l'odi a la fe". La resta de desapareguts resten als llimbs. Res més lluny de la concòrdia.

Al costat seu s'exhibirà un medalló commemoratiu de la beatificació massiva de màrtirs valencians duta a terme per l'anterior papa, Joan Pau II, l'11 de març de 2001.

En efecte, aquella jornada va esdevenir-se "la beatificació col·lectiva més nombrosa de la història de l'Església", segons presumeix l'arquebisbat valencià. Una fita que és a punt de fer miques, novament, la filial valenciana del Vaticà, que enllesteix una altra megabeatificació en dates pròximes. En aquest cas seran 251 els "màrtirs" a què es retrà homenatge: 183 capellans,

57 laics, sis religiosos, quatre religioses i una embarassada de nou mesos a la qual no s'hauria deixat parir.

Una allau de beatificacions sense parió arreu de l'estat i, en paraules de l'arquebisbat, "arreu del món". Fet i fet, moltes de les beatificacions grupals tan sols exalten unes poques persones, com a molt algunes desenes, però no els més de dos centenars que, a dos temps, s'ha proposat d'elevat a la glòria l'ara cardenal García-Gasco.

De jesuïtes, no n'hi ha cap, i els escolapis poden comptar-se amb els dits de les mans. Ni els uns ni els altres no sa-

luden aquesta mena d'actes. Molts dels que han estat beatificats pel sant pare, de fet, són absolutament desconeguts al seu poble d'origen, on tot sovint no compten amb cap senyal de record.

Mentrestant, l'ajuntament de València, amb l'aquiescència de la Generalitat, no ha tingut miraments a l'hora d'ampliar el cementiri municipal del cap i casal justament allà on hi ha les fosses dels represaliats pel franquisme. Una actitud contundent que va ser força criticada pel Fòrum per la Memòria del País Valencià, que titllà de "vergonyosa" la doble vara de mesurar dels governants locals.

Berlín i València, dues de les ciutats més in d'Europa, transiten per camins paral·lels. La innovació s'ha instal·lat en bona part de les obres més recents que s'hi han erigit, i en ambdós casos s'han projectat dues obres de dimensions considerables que evocuen episodis foscos de la història. En ple centre de la capital alemanya, una extensíssima escultura, integrada per centenars de cubs, recorda les víctimes de l'holocaust nazi. A València, a la part de València més freqüentada pels visitants, una colossal església dignificarà, d'ací a pocs mesos, els caiguts a la guerra del 36... els caiguts "per culpa de l'odi a la fe" durant la guerra del 36. De la resta, res no se'n sap.

Les naus que ocupava l'empresa Cross acolliran la nova església dedicada als 'Màrtirs del 36'.